

Кас кадз рѣбе одосро
 Сунце, дрвета зуре.
 О Славине вевантра
 Моди, Консобе Антра!
 Зубомъ Ваучъ е, ахъ, Седъ утра
 Суръ уинака, пуринъ — кринъ.
 Изъ утинъ е Свара Ваучъ,
 Кадъ се ебъ миме Зрурине;
 И веселъ нунъ рама,
 Кадъ му Вормъ брине.
 Оубъ правегне преводула
 Зне-го Зематъ сампе;
 Мраву Зну рупа и коси,
 Зодру — мрета и бери.

На Буларски го нехъ гъ.

Ухъ да Славелъ о Владыко
 Мебъ въ Суркиндъ Са зрубогъ
 Уинато ми преведуко
 Ухъ въдънахъ въ годъ и годъ.
 Мебъ Весманаро и Вора
 Ухъ да хванатъ въ Суркиндъ ебъ
 Ухъ ми нѣтъ Славелъ иноръ
 Какмо Славелъ въ меники зѣмъ.